

دکتر آیو آدوویا ، دوم قرنطیان، جلسه ۱۴ دوم قرنطیان ۱۳، فرجام‌خواهی

آیو آدوویا و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این دکتر آیو آدوویا در حال تدریس در مورد دوم قرنطیان است. این جلسه ۱۴، دوم قرنطیان ۱۳، درخواست پایانی است.

اکنون با نگاهی به آخرین فصل کتاب، یعنی فصل ۱۳، به درخواست پایانی پولس از قرنطیان می‌رسیم.

این فصل، بخش پایانی کتاب را که از ۱۲:۱۴ آغاز می‌شود، به پایان می‌رساند. این بخش به دیدار موعود پولس می‌پردازد که قرار بود به زودی اتفاق بیفتد. پولس نگران پول یا دارایی‌های قرنطیان نبود.

بلکه، او عشقی والدین‌گونه به آنها داشت و می‌خواست از خودش مایه بگذارد نه اینکه از آنها سودی ببرد. با این حال، برخی انگیزه‌های او را زیر سوال می‌بردند. با اینکه او آنها را با شور و اشتیاق دوست داشت، آنها به طور مناسب تلافی نمی‌کردند.

آنها فکر می‌کردند که او از آنها سوءاستفاده می‌کند، و این به این دلیل بود که مخالفان پولس تفرقه ایجاد کرده بودند، روحیه تفرقه‌افکنی را به کلیسا آورده بودند، و به این ترتیب، خطر بی‌نظمی اخلاقی را ایجاد کرده بودند. پولس آماده بود تا در صورت عدم تغییر وضعیت در طول دیدار فکری خود، با این مشکل به شدت برخورد کند. بنابراین، او به خوانندگان هشدار می‌دهد که وقتی بیاید، در صورت لزوم اقدامات انضباطی انجام خواهد داد.

خب، این چیزیه که ما در دوم قرنطیان، فصل ۱۳ بهش نگاه می‌کنیم. حالا بیایید این فصل رو بخونیم. دوم قرنطیان، فصل ۱۳.

این آخرین باری است که به حضور شما می‌آیم. هر حقیقتی باید با شهادت دو یا سه شاهد تأیید شود. من قبلاً در بار دوم که حضور داشتم، گفته‌ام و اگرچه اکنون غایب هستم، پیشاپیش به کسانی که در گذشته گناه کرده‌اند و همچنین به دیگران می‌گویم که اگر دوباره بیایم، کسی را عفو نخواهم کرد.

چون شما به دنبال اثبات مسیح هستید که در من سخن می‌گوید، و در برابر شما ضعیف نیست، بلکه در شما قدرتمند است، زیرا او به دلیل ضعف مصلوب شد، اما به دلیل قدرت خدا زنده است. زیرا ما نیز در او ضعیف هستیم، اما به دلیل قدرت خدا که به سوی شما معطوف است، با او زندگی می‌کنیم.

خودتان را بیازمایید تا ببینید که آیا در ایمان هستید، خود را بیازمایید، یا این را در مورد خود تشخیص نمی‌دهید که عیسی مسیح در شماست، مگر اینکه در واقع در آزمایش مردود شوید. اما من اطمینان دارم که شما متوجه خواهید شد که ما خودمان در آزمایش مردود نمی‌شویم. اکنون از خدا دعا می‌کنیم که شما کار اشتباهی نکنید و ما خودمان نیز مورد تایید ظاهر نشویم، بلکه شما آنچه را که درست است انجام دهید. حتی اگر ما ممکن است مورد تایید ظاهر نشویم.

برای آنچه از دست ما برمی‌آید، زیرا ما نمی‌توانیم هیچ کاری علیه حقیقت انجام دهیم، بلکه فقط برای حقیقت. زیرا وقتی خودمان ضعیف هستیم و شما قوی، ما شادمان می‌شویم. ما همچنین دعا می‌کنیم که شما در این امر کامل شوید.

، به همین دلیل، این مطالب را در غیابم می‌نویسم تا وقتی که هستم، نیازی به سخت‌گیری نداشته باشم، مطابق با اقتداری که خداوند برای بنا کردن به من داده است، نه برای ویران کردن. در پایان، ای برادران شاد باشید، کامل شوید، تسلی یابید، همفکر باشید، در صلح و آرامش زندگی کنید، و خدای عشق و صلح با شما خواهد بود. با بوسه‌ای مقدس به یکدیگر سلام کنید، همه مقدسین به شما سلام می‌رسانند.

فیض خداوند عیسی مسیح، و محبت خدا، و رفاقت روح القدس با همه شما باد. اکنون، می‌بینیم که پولس به تدریج به انتهای نامه نزدیک می‌شود و قصد دارد سفری فکری به قرن‌تس داشته باشد. همچنان که پولس به پایان نامه خود به قرن‌تیان نزدیک می‌شود، برای سفر فکری خود آماده می‌شود؛ این را در فصل ۱۲، آیه ۱۴ می‌بینیم.

، و بنابراین، آنها باید برای آمدن او آماده شوند. برای این منظور، پولس با تشریح ماهیت رفتار آینده خود، مطابق با اصول اساسی خدمتش به آنها، که در آیات ۱۴ تا ۱۸ از فصل ۱۲ فهرست یا تشریح کرده است شروع می‌کند. اما او هنوز نسبت به شرایط اخلاقی و معنوی که آنها را در آن خواهد یافت، بسیار نگران است.

شما این را در فصل ۱۲: ۱۹ تا ۲۱ می‌بینید. آنها می‌توانند مطمئن باشند که وقتی او بیاید، در انضباط خود به اندازه‌ای که شرایطشان ایجاب می‌کند، قاطع خواهد بود. آنها باید توبه کنند، زیرا دعای او برای تکمیل ایمان آنهاست.

پولس دوباره به مسیح، مصلوب و قیام کرده، در رابطه با خدمتش در میان آنها متوسل می‌شود. این چیزی است که ما در آیات ۱۳: ۱ تا ۱۰ می‌بینیم. بنابراین، آنچه اکنون به آن نگاه می‌کنیم را می‌توان به عنوان استدلال‌های پایانی پولس در نظر گرفت.

این [سخنرانی] عموماً با لفاظی‌های قضایی یا پزشکی قانونی که قبلاً به آنها اشاره کردیم، ادامه می‌یابد. او از آنها دفاع می‌کند و آنها را متهم می‌کند. اما اکنون با چیزی که شما عناصر مشورتی، لفاظی‌های مشورتی می‌نامید، آمیخته شده و در خدمت آن قرار گرفته است.

اینجاست که شما می‌خواهید کسی تصمیمی بگیرد، مردم نظرشان را عوض کنند، یا رفتارشان را تغییر دهند. او سخنرانی کاملی را تمام کرد و دوباره به گفتمان عادی برگشت. منظور او از این حرف، روشن کردن موضوعی است که ظاهراً هنوز قرن‌تیان را آزار می‌دهد، و آن رد حمایت مالی اوست.

بنابراین، کاری که پولس در آیات ۱۴ تا ۱۸ انجام می‌دهد، کنار گذاشتن حالت تدافعی و روی آوردن به حالت تهاجمی است. او ترس خود را در مورد رفتارهایی که ممکن است در سفر بعدی خود به قرن‌تس با آنها مواجه شود، در فصل ۱۲: ۱۸ تا ۲۱ بیان می‌کند. بنابراین، استراتژی بلاغی او اکنون این است که آنها را در حالت تدافعی قرار دهد.

او از زبان دادگاه استفاده می‌کند و درخواست اثبات در یک هشدار مطرح می‌شود که با درخواستی در ۱۳، ۱ تا ۴ به پایان می‌رسد. بیایید دوباره به آن نگاه کنیم، ۱۳، ۱ تا ۴. این سومین باری است که به نزد شما می‌آیم آیا هر سخنی از زبان دو یا سه شاهد ثابت خواهد شد؟ قبلاً به شما گفتم و دوباره به شما می‌گویم، اگر بار دوم حضور داشتیم، غایب بودم، اکنون به آنها می‌نویسم، بنابراین به همه نشان داده‌ام که اگر دوباره بیایم دریغ نخواهم کرد. از آنجایی که شما به دنبال دلیلی برای مسیح هستید که در من صحبت می‌کند، ما به شما چیزی را می‌گوییم که ما نیستیم، بلکه در شما قدرتمند است.

زیرا اگرچه او مصلوب شد، اما از ضعف مصلوب شد، اما به قدرت خدا زنده است. زیرا ما نیز در او ضعیف هستیم، اما زنده خواهیم ماند. بنابراین، او از زبان دادگاه استفاده می‌کند.

بنابراین، این بخش با ۵ تا ۱۰ به پایان می‌رسد. بنابراین، نتیجه‌گیری بلاغی شامل یک جذابیت احساسی است. پولس یک جذابیت احساسی ایجاد می‌کند.

ببینید، پولس اتفاقاً واعظ خوبی بود، چون می‌دانست چطور پیامش را شروع کند و چطور آن را تمام کند. او با یک جذابیت احساسی پیامش را تمام می‌کند. و با این، دفاع او استوار می‌شود.

آشتی کامل با قرنطیان از همان ابتدا هدف او بوده است. او کوشیده است تا تمام موانع را برای اتحاد کامل با آنها از بین ببرد. بزرگترین دارایی پولس، استدلال او به عنوان یک رسول است.

بنابراین، او به آنها می‌گوید که وقتی به قرنطس برسد چه انتظاری دارد. بنابراین، از آیه ۱، می‌بینیم که پولس اکنون چه می‌گوید. در آیه ۱، این سومین بار است.

او با متخلفان برخورد خواهد کرد. او گفت هر اتهامی باید اثبات شود. و البته، می‌دانید، پولس اغلب از کتاب مقدس نقل قول می‌کند که با شهادت دو یا سه شاهد، حقیقت ثابت خواهد شد.

بنابراین، پولس می‌گوید، ببینید، ما قرار است ببینیم آنجا چه کار می‌کنیم. و اگر از زبان دو یا سه شاهد تأیید کنیم که چیزی اشتباه است، آنوقت به آن رسیدگی خواهیم کرد. بنابراین، پولس با تأکید مکرر در ۱۲۱۴ و تا ۲۱، اعلام می‌کند که آماده آمدن است ۲۰.

او قطعاً می‌آید، حداقل این دفعه. او به آنها گفت که قبلاً هم می‌آمده و نیامده است. و این تبدیل به یک مشکل شد.

او گفت، من قطعاً می‌آیم. و وقتی بیایم، متخلفان خاطی را تنبیه خواهم کرد. او اصل قانونی را در تثنیه فصل ۱۹، آیه ۱۵ نقل می‌کند که می‌گوید هر موضوعی باید با شهادت دو یا سه شاهد ثابت شود.

حال، این در قانون یونانی-رومی ناشناخته است. این چیزی نیست که در قانون یونانی-رومی اتفاق افتاده باشد. تجویز تثنیه ۱۹ و ۱۵ برای جلوگیری از محکومیت متهم بر اساس تنها یک شهادت در نظر گرفته شده بود، مبادا که این یک اتهام بدخواهانه از سوی یک شاهد دروغین باشد.

این اصل اکنون در فقه رومی پذیرفته شده است. عهد جدید آن را در مورد انضباط کلیسا به کار می‌برد. متی آیه ۱۶، اول تیموتائوس ۵، آیه ۱۹، و چند نمونه دیگر، ۱۸.

حال سوال این است که آیا پولس یک محاکمه کلیسایی را در نظر داشت که در آن اتهامات رسمی بررسی و قضاوت شوند؟ آیا او قصد داشت دادگاهی برگزار کند؟ اگر چنین است، شاهدان چه کسانی بودند؟ برخی از قرنطیان علیه یکدیگر شهادت می‌دادند؟ خب، پولس همه اینها را توضیح نمی‌دهد. او به سادگی گفت، من قبل از تصمیم‌گیری، مطمئن خواهم شد که شواهد کافی وجود دارد. بنابراین، او اکنون هشدار آیه دوم را تکرار می‌کند.

او می‌گوید، من قبلاً وقتی بار دوم با شما بودم به شما گفتم. و اکنون، حتی وقتی که نیستم، از قبل می‌گویم که وقتی دوباره بیایم، هیچ‌کس را که گناهان قبلی خود را مرتکب شده یا به آنها ادامه داده است، رها

نخواهم کرد. حال، دو ملاقات ذکر شده در اینجا احتمالاً دومین ملاقات دردناک فصل دوم، آیه اول هستند.

و مورد سوم اکنون همانی است که او پیش‌بینی می‌کند. او گفت کسانی که قبلاً گناه کرده بودند قطعاً به کسانی که در ۱۲:۲۱ آمده اشاره داشتند، اما ما هویت هیچ کس دیگری را نمی‌دانیم. اما آنچه مسلم است این است که پولس می‌گوید همه کسانی که گناه کرده‌اند داوری خواهند شد.

من گذشت نخواهم کرد. به معنای واقعی کلمه، به این معنی است که من نرمش نشان نخواهم داد.

من نرمش نشان نخواهم داد. به هیچ وجه. شما تصویر عدم گذشت را در اینجا می‌بینید، که ریشه در جنگ‌های باستانی دارد، به عنوان ناکشتن دشمن شکست خورده.

و منظور همین است. من کوتاهی نخواهم کرد. پولس چه مجازاتی را تهدید می‌کند؟ آیا او توبه‌نکرده‌ها را از جمع کلیسا طرد می‌کند و آنها را به شیطان می‌سپارد؟ همانطور که در اول قرن‌تین فصل پنجم گفته است آیا او فقط آنها را موقتاً از زندگی کلیسا محروم می‌کند؟ آیا او همانطور که در دوم تسالونیکیان سه، شش و اول قرن‌تین پنج، نه تا یازده می‌بینیم، آنها را به طرد شدن فرا می‌خواند؟ یا از خدا می‌خواهد که نوعی بیماری جسمی به آنها تحمیل کند؟ حال، اینها همه احتمالات هستند، اما احتمالاتی وجود دارد و ما نمی‌توانیم از ماهیت اقدام انضباطی مورد نظر پولس مطمئن باشیم. جروم مورفی اوکانل، حداقل به طور مفید، پیشنهاد می‌کند که اگر جامعه به تذکرات او پاسخ ندهد، تنها راه جایگزین این است که او اعلام کند کیفیت زندگی آنها، چه به صورت فردی و چه به صورت جمعی، با انجیل مطابقت ندارد و آنها در واقع مسیحی نیستند.

جروم اضافه می‌کند که تصمیم‌گیری در مورد مورفی اوکانل برای پاول تصمیم وحشتناکی خواهد بود. پاول قرار است بگوید، صبر کنید دوستان، شما واقعاً مسیحی نیستید، و این برای پاول بسیار بسیار دشوار خواهد بود. یا همانطور که سی کی بارت می‌گوید، آنها دوباره به قلمرو شیطان سقوط می‌کردند.

واضح است که رسول نمی‌توانست برای همیشه رفتار غیراخلاقی را در درون جماعت کلیسای قرن‌تس تحمل کند. سخنی برای امروز ما، درسی برای امروز ما: چقدر بی‌اخلاقی را در کلیساهایمان تحمل می‌کنیم؟ ما آنقدر درگیر اعداد و ارقام هستیم که حاضر نیستیم خودمان را تنبیه کنیم. به این فکر کنید: اگر کلیسای دارید، از خود بپرسید، اگر مسیح صبح یکشنبه ظاهر شود، چند نفر از این افراد واقعاً آماده خواهند بود؟ و شما هزار نفر در کلیسای خود دارید. از خود بپرسید، چند نفر از آنها واقعاً خداوند را می‌شناسند؟ و پولس بسیار نگران اخلاق، زندگی و رفتار اعضای خود بود.

می‌بینی، ما همین‌طور که هستیم، بدون هیچ التماسی، این سرود را می‌خوانیم، جز اینکه خون تو برای من، ریخته شد. گوش کن، ما همین‌طور که هستیم به سوی عیسی می‌آییم، اما وقتی به سوی او می‌آییم. همین‌طور که هستیم، نمی‌مانیم. ما همین‌طور که هستیم می‌آئیم، اما همین‌طور که هستیم، نمی‌مانیم.

این دقیقاً همان چیزی است که پولس به این افراد می‌گوید. اگر من بیایم، امیدوارم در میان شما مقدسین، ناپاکی، فساد اخلاقی، شهوترانی وجود نداشته باشد. امیدوارم هیچ یک از این موارد را در میان شما پیدا نکنم. زیرا اگر این کار را بکنم، در واقع ثابت می‌شود که شما مسیحی نیستید.

بگذارید سریع بگویم: به نظرم صحبت کردن در مورد گناهکار بودن قدیسان یک تناقض است. به این فکر کنید. شما می‌گویید که آن مرد یک دروغگوی درستکار است.

این چطور به نظر می‌رسد؟ گفتن اینکه، خب، او یک دزد خیلی درستکار است، چطور به نظر می‌رسد؟ او یک دزد خیلی درستکار است. تمام کاری که او می‌کند دزدی است، اما خیلی درستکار است. این برای گوش‌ها چطور به نظر می‌رسد؟ اینطور نیست.

اما اگر سخنان پولس و اگر سخنان حواریون را در نظر بگیریم، خون عیسی گناهان را پاک می‌کند. او به آنها می‌گوید که نباید هیچ بی‌اخلاقی، هیچ شهوت‌رانی و هیچ ناپاکی در بین شما وجود داشته باشد. او آنها را فهرست می‌کند.

او می‌گوید نزاع، حسادت، خشم، کج‌خلقی، اختلاف، تهمت، غیبت، تکبر. منظورم این است که، در موردش فکر کنید. آیا ما امروزه در کلیساهایمان غیبت‌های مقدس نداریم؟ و پولس می‌گوید که من نمی‌خواهم آن غیبت‌های مقدس را ببینم.

او گفت که من با تو مدارا نخواهم کرد. چرا؟ چون تو از من مدرک می‌خواهی که مسیح از طریق من صحبت می‌کند. اگر مدرک چیزی است که می‌خواهی، مدرک چیزی است که به دست می‌آوری.

شما مدرکی می‌خواهید که ثابت کند من رسول هستم، و من به شما مدرکی نشان می‌دهم که ثابت می‌کند من رسول هستم. و این شکل، شکلی است که آنها نمی‌فهمند. شکلی به خود خواهد گرفت که آنها هنوز آن را نمی‌فهمند.

در واقع، ما هنوز نمی‌دانیم که آن چیست، اما پولس خیلی خیلی واضح گفت. از آنجایی که شما خواهان یا به دنبال مدرک هستید، آنها به دنبال مدرکی هستند که نشان دهد مسیح در او سخن می‌گوید. قرن‌تیان، در معیارهای مورد انتظار رسالت واقعی، کاریزما، بلاغت شیوا، تجربه معنوی والا، پیروزی در زندگی و خدمت، نه ضعف.

می‌بینید، برای آنها، این چیزی است که می‌خواهند. کاریزما، فن بیان، تجربه معنوی والا، غرور و خودبزرگ‌بینی، اما ضعف نیست. اما پولس می‌گوید، من به شما مدرکی نشان خواهم داد.

آنها این مدرک را مطالبه می‌کنند که مسیح از طریق پولس صحبت می‌کند. آنها با فقدان معیارهای مورد انتظار، از پذیرش این که قدرت مسیح همراه با حضور پولس با آنها همراه است، امتناع می‌کنند. بدون شک مسیح در میان قرن‌تیان قدرتمند بوده است، اما منظور پولس از اینکه می‌گوید مسیح در برخورد با آنها ضعیف نیست چیست؟ کلیسای قرن‌تس مدرک قاطعی را که آنها می‌خواهند، به دست خواهد آورد، اما مسیح از طریق پولس به روشی که آنها می‌خواهند صحبت نخواهد کرد.

آنها قرار است سخنان مسیح را از طریق پولس بشنوند، اما نه به روشی که آنها می‌خواهند. او تهدید می‌کند که تأدیب را تحمل خواهد کرد، به عنوان نشانه‌ای از اینکه مسیح از طریق خدمتش نسبت به آنها ضعیف نیست، بلکه قدرتمند است. سپس، در آیه چهارم، زیرا در واقع، او در ضعف مصلوب شد، اما با قدرت خدا زندگی می‌کند.

زیرا ما در او ضعیف هستیم، اما در برخورد با شما، با قدرت خدا با او زندگی می‌کنیم. خدا با گناهکاران با قدرت برخورد خواهد کرد. اما برخی در قرن‌تس هستند که اقتدار پولس را جدی نمی‌گیرند.

آنها به دنبال اثبات صحبت مسیح با او هستند، یعنی مسیح واقعی، یک عامل احتمالی. متأسفانه، آنها متوجه خواهند شد که برخورد او با آنها قدرتمندانه خواهد بود، نه ضعیف. این اتفاق از این طریق رخ می‌دهد.

اگرچه خداوند به دلیل ضعف مصلوب شد، اما به دلیل قدرت خدا زنده است. به همین ترتیب، پولس و یارانش در برابر او ضعیف هستند، اما به دلیل قدرت خدا با او زندگی می‌کنند. این قدرت در زندگی پولس در خدمت، از جمله انضباطی که او از طریق اقتدار رسولی اجرا می‌کند، آشکار می‌شود.

حال، پولس آنها را به خودآزمایی فرا می‌خواند. او گفت، خود را بیازمایید تا ببینید آیا در ایمان زندگی می‌کنید یا خیر. خود را بیازمایید.

آیا متوجه نیستید که مسیح در شماست؟ مگر اینکه، در واقع، از آزمون سریلند بیرون نیاید. می‌بینید پولس با دیدن این هشدار، با دادن هشدار به آنها، خوانندگان خود را ترغیب می‌کند که خود را بیازمایید. خودتان را بیازمایید تا من را

شما به معاینه نیاز دارید. این چیزی است که پولس می‌گوید. شما کسانی هستید که مرا معاینه می‌کنید، اما شما کسانی هستید که در واقع به معاینه نیاز دارید.

خودتان را بیازمایید. و خیلی جالب است که پولس آن را به صورت جمع، خودتان، می‌نویسد. آنها میازمایید. آنها باید خودشان را بیازمایید.

مسئله انتقاد از یکدیگر نیست. پولس امیدوار است که قرن‌تیان وضعیت خود را اصلاح کنند. وقتی به دیدار آنها می‌رود، نمی‌خواهد با آنها برخورد تندی داشته باشد.

از آنجایی که آنها درخواست مدرک کرده‌اند، او اکنون آنها را به چالش می‌کشد تا ایمان مسیحی خود را اثبات کنند. ایمان آنها بی‌ارتباط با ایمان خود او نیست. اما پولس همچنین نگران است که آنها ممکن است درخواست او را رد کنند.

بنابراین، در آیات پنج تا شش، او با رویکرد جدید خود، ورق را به نفع قرن‌تیان برمی‌گرداند. با تأکید، تکرار می‌کنم، خودتان. او می‌نویسد که آنها باید خود را بیازمایند و بیازمایند.

بررسی کردن و آزمودن. دو کلمه متفاوت. نه پولس.

try، test که از آن، perazo، کلمه exam، برای تعیین اینکه آیا آنها در ایمان هستند یا خیر. می‌بینید، او از برای اثبات اینکه آنها عملاً، prove، documazo، نیز گرفته می‌شود، استفاده می‌کند. و سپس attempt یا در اینجا مترادف هستند.

فقط با کمی تأکید در تفاوت. کمی تفاوت در تأکید وجود دارد. اولی نشان دهنده تلاش برای کشف ماهیت چیزی با آزمایش آن است.

وقتی او می‌گوید، خود را بیازمایید. دومی، بررسی انتقادی چیزی برای تعیین اصالت آن است. بنابراین، قرن‌تیان باید شواهدی را که نشان می‌دهد ایمانداران واقعی هستند، بیازمایند.

همانطور که در آیه ۱۲۴ آمده است، ایمان داشتن مستلزم زندگی در اطاعت و توکل به مسیح است. پولس سوالی بلاغی می‌پرسد که انتظار پاسخ مثبت دارد. آیا متوجه نیستید، آیا به یقین نمی‌دانید که مسیح در شماست؟ جالب اینجاست که او می‌گوید مسیح در شماست.

پولس با توسل به کسانی که خودشان را می‌شناسند، در پی آن است که رفتار مطلوب را از آنها بیرون بکشد. آنها افرادی هستند که مسیح عیسی در آنها زندگی می‌کند. اما من فکر می‌کنم باید به این آیه طور دیگری نگاه کنیم.

اگرچه بسیاری از مفسران این را فردی می‌دانند و بعدی شخصی در آن وجود دارد، فکر می‌کنم وقتی می‌بینیم پولس می‌گوید، عیسی مسیح در شماست، نکته اصلی را از دست می‌دهیم. به آنها می‌گوید که در جمع، در میان شماست. این به صورت فردی در آنهاست، اما فقط محل سکونت فردی نیست.

او گفت، آیا نمی‌دانید که مسیح در میان شماست؟ و کارهایی که انجام می‌دهید این را در شما نشان نمی‌دهد. اگر چنین باشد، این در رفتارشان آشکار خواهد شد. اگر آنها متوجه شوند که مسیح نه تنها به صورت فردی در آنها زندگی می‌کند، بلکه مسیح در میان آنهاست، باید بر رفتارشان تأثیر بگذارد.

مگر اینکه، البته، در این آزمون مردود شوید. بنابراین، این بسیار بسیار مهم است. و سپس در آیه ۷ می‌گوید، اما ما از خدا دعا می‌کنیم که شما هیچ کار اشتباهی انجام ندهید، نه اینکه به نظر برسد که ما در این آزمون قبول شده‌ایم، بلکه تا شما بتوانید آنچه را که درست است انجام دهید، هرچند که به نظر برسد ما شکست خورده‌ایم.

می‌بینید، پولس هرگز به خودش مشغول نیست. علاقه او به خوانندگانش برمی‌گردد. دعای او به درگاه خدا برای آنها بهبودی و تهذیب است.

او گفت، گوش کن، من برای تو دعا می‌کنم. آنها به این نتیجه رسیده‌اند که یا ما یا خدا ممکن است به تو آسیبی نرسانیم. این چیزی است که او می‌گوید.

whom as، دعای او به درگاه خدا برای آنها، برای ترمیم و تهذیب آنهاست. برخی از مفسران در گذشته را به عنوان مفعول مستقیم مصدر در نظر می‌گرفتند و نتیجه می‌گرفتند که یا ما یا او، خدا، ممکن YOU است به تو آسیبی نرساند. اما اجماع فعلی در علم این است که هر کسی که فاعل مفعولی بی‌نهایت باشد، هیچ کار اشتباهی انجام نخواهد داد.

بنابراین، پولس این را به عنوان محتوای اصلی دعای خود گزارش می‌دهد. ما دعا می‌کنیم که شما هیچ کار اشتباهی انجام ندهید. می‌بینید، عبارات مکمل، انجام کار اشتباه و کار درست، در این زمینه، آنچه را که در زندگی کلیسا اشتباه و درست است، بر اساس آنچه پولس ادعا می‌کند که آنها باید انجام دهند، تعریف می‌کنند.

هدف دوگانه دعای پولس توسط این بندها نشان داده شده است. بند اول، هدف منفی او را بیان می‌کند و نه اینکه مردم خواهند دید که پولس از آزمون سربلند بیرون آمده است. او دعا نمی‌کند که اصالت رسولی‌اش در سومین دیدارش با انجام اقدامات انضباطی شدید علیه آن قرن‌تانیان، اثبات شود.

هدف دوم دعای او این است که آنها کار درست را انجام دهند. پولس دعا می‌کند که آنها خودشان توبه کنند و راه خود را اصلاح کنند. و او اذعان می‌کند که اگرچه ممکن است به نظر برسد که ما شکست خورده‌ایم، پولس با کمال میل اثبات می‌کند که مسیح از طریق او صحبت می‌کند.

در آیه هشتم، دوباره می‌بینید که دغدغه اصلی پولس حقیقت است. می‌دانید، جای تأسف است که ما در روزگاری زندگی می‌کنیم که به نظر می‌رسد حقیقت، چه از نظر معنوی و چه از نظر دیگری، اهمیتی ندارد. کسی گفته است که آنچه مرا آزار می‌دهد، حقیقتی نیست که نمی‌دانم.

این حقیقتی است که من می‌دانم. و با گفتن این حرف، ببینید، من با حقیقتی که می‌دانیم چه می‌کنم؟ دانستن حقیقت کافی نیست. ما باید حقیقت را بفهمیم، اما فهمیدن حقیقت کافی نیست.

ما باید حقیقت را زندگی کنیم. یعنی، زندگی ما باید منعکس کننده حقیقت باشد. دغدغه اصلی پولس به عنوان رسول مسیح، حقیقت است.

دلیل دعای او همین است. او می‌گوید که نمی‌تواند کاری علیه حقیقت انجام دهد، اما فقط جرأت می‌کند برای حقیقت عمل کند. منظورم این است که این تقریباً شبیه حاکمیت حقیقت به نظر می‌رسد، اما برای پولس، حقیقت در اینجا باید با انجیل برابر باشد.

انجیل نه تنها باید باور شود، بلکه باید در زندگی نیز به آن عمل شود. پولس می‌خواهد حقیقت انجیل به طور آشکار در زندگی قرن‌تین نشان داده شود. رسول به عنوان کسی که حقیقت مسیح در او وجود دارد، قادر به انجام هیچ کاری علیه حقیقت نیست.

این چیزی است که ما در آیه ۸ می‌بینیم. و سپس در آیه ۹، پولس همچنان نگرانی خود را برای قرن‌تین ابراز می‌کند، و این کار را با تأیید آیه ۹ انجام می‌دهد، این چیزی است که ما دعا می‌کنیم، تا شما کامل شوید. به طور خلاصه، آیات ۵ تا ۹، پولس پس از دادن هشدار خود، خوانندگان خود را ترغیب می‌کند که به جای او، خود را بیازمایند یا محاکمه کنند. آنها باید خود را در معرض آزمایش بدانند.

آنها باید خودشان را ثابت کنند. آیا خودشان را کاملاً نمی‌شناسند که مسیح در آنها و در میان آنهاست؟ مگر اینکه واقعاً بدون مدرک باشند. در آیه ۹، او می‌گوید وقتی ضعیف است و خوانندگانش قوی هستند خوشحال است.

او برای محافظت آنها دعا می‌کند؛ یعنی آنها آنچه را که اشتباه است اصلاح می‌کنند و آنچه را که درست است انجام می‌دهند. حال، به درخواست پایانی پولس در آیات ۱۰ تا ۱۴ می‌رسیم. بنابراین، من این مطالب را در حالی که از شما دور هستم می‌نویسم تا وقتی که بیایم، مجبور نباشم در استفاده از اقتداری که خداوند برای ساختن و نه برای ویران کردن به من داده است، سختگیر باشم.

در پایان، برادران و خواهران، خداحافظ. اوضاع را مرتب کنید. به درخواست من گوش دهید.

با یکدیگر توافق کنید. در صلح و آرامش زندگی کنید، و خدای عشق و صلح با شما خواهد بود. با کلیدهای مقدس به یکدیگر سلام کنید.

همه مقدسین به شما درود می‌فرستند. فیض خداوند ما عیسی مسیح، محبت خدا و مشارکت روح القدس با شما باد. قرن‌تین برای بازیابی خود به یک وضعیت روحانی سالم چه باید بکنند؟ پولس اکنون نسخه‌ای می‌نویسد که آنها باید روزانه آن را مصرف کنند.

انگار این به دوز روزانه‌ست. این یکی رو بخور. آیات ۱۱ و ۱۲.

با کلیدهای مقدس به یکدیگر سلام کنید. همه مقدسین به شما سلام می‌رسانند. در پایان، برادران و خواهران، خداحافظ.

به همه چیز نظم و ترتیب بدهید. به درخواست من گوش دهید. با یکدیگر توافق کنید.

در آرامش زندگی کنید. اینها دوزهای روزانه‌ای هستند که آنها نیاز دارند. بگذارید به شما بگویم، اگر این را در جماعت‌هایمان داشته باشیم، جماعت‌هایی پر از شادی در خداوند خواهیم داشت.

تفرقه کمتر خواهد شد. بحث و جدل کمتری وجود خواهد داشت. امور را مرتب کنید.

به درخواست من گوش دهید. با یکدیگر توافق کنید. در صلح زندگی کنید.

سپس، به یکدیگر سلام کنید. آنها باید اوضاع را مرتب کنند. به درخواست او گوش دهید.

با یکدیگر توافق کنید و در صلح زندگی کنید. احتمالاً، آنها با یکدیگر و همچنین با پولس، رسولان، بودند آیا می‌دانید او چه می‌گوید؟ پولس می‌گوید اگر این کارها را انجام دهید، اگر این کارها را انجام دهید، آنگاه خدا، که خالق عشق و صلح است، در تجلی قدرت و برکت معنوی با شما خواهد بود.

دلیل اینکه خدا در بیشتر اجتماعات ما حرکتی نمی‌کند این است که ما هر کاری از دستمان برمی‌آید انجام می‌دهیم، اما نمی‌توانیم حرکت خدا را ببینیم. آیا به این دلیل است که ما در صلح زندگی می‌کنیم؟ آیا با یکدیگر موافقیم؟ ما با جناح‌ها سر و کار داریم. آیا همه ما به حقیقت گوش می‌دهیم؟ آیا به کلام خدا گوش می‌دهیم؟ می‌دانید، یک چیز شنیدن است و دیگری گوش دادن. بسیاری از مردم می‌شنوند، اما فقط تعداد کمی از مردم گوش می‌دهند.

به همین دلیل است که کسی صحبت خواهد کرد و می‌گوید، این چیزی است که من گفتم اما من آن را نشنیدم زیرا آنها واقعاً گوش نمی‌دهند. به درخواست من گوش دهید. با یکدیگر موافق باشید.

می‌بینید، پولس انجیل خود را همین‌جا خلاصه می‌کند. تا جایی که ممکن است و تا جایی که در درون شما نهفته است، با یکدیگر در صلح و صفا زندگی کنید. سپس آنها باید دوستی و محبت خود را به یکدیگر با سلام و احوالپرسی با بوسه‌ای مقدس نشان دهند، کاری که در آن زمان انجام می‌دادند یا این یک دستور است.

این باید برای اکثر کلیساهای مشکل‌دار، درمانی کافی باشد. با این حال، گفتن به قرن‌تانی که برای شفای بیماری‌های معنوی خود چه باید بکنند، کافی نیست. پولس باید به آنها منابعی را که می‌توانند از طریق آنها داروی خود را دریافت کنند، یادآوری می‌کرد.

او نامه خود را با اشاره به دو منبعی که قوم خداوند دارند و آنها را قادر می‌سازد آنچه را که خدا می‌خواهد انجام دهند، به پایان می‌رساند. آنها چه هستند؟ آیات سیزدهم و چهاردهم. او گفت، فیض خداوند، فیض خداوند با شما باد.

آیه سیزدهم. فیض خداوند با شما باد. می‌بینید، رفاقت با مقدسین بسیار مهم است، و نه تنها رفاقت با مقدسین، که بسیار مهم است، یک منبع انسانی.

دومین منبع، که بزرگترین منبع است، فیض خداست. پولس در دعای پایانی خود دعا می‌کند که فیض مسیح، محبت پدر و رفاقت روح‌القدس شامل حال خوانندگانش شود. حال، آیا جالب نیست که پولس آن را برعکس می‌کند؟

او با فیض مسیح، فیض خداوند عیسی مسیح و عشق خدا شروع می‌کند. می‌دانید، معمولاً ما با پدر، پسر و روح‌القدس شروع می‌کنیم، اما پولس می‌گوید فیض خداوند عیسی مسیح، عشق خدا و مشارکت روح‌القدس بنا بر این، در اینجا، او نمی‌گوید پدر شماره یک، عیسی شماره دو و روح‌القدس شماره سه است.

او چیزها را به هم می‌ریزد، زیرا در ذهنش، اساساً آنها یکی هستند. لطف خداوند برای هر خواسته‌ای کافی است. عشق پدر، هر آنچه که ما را از درک، همدردی و مراقبت او مطمئن می‌کند، و مشارکت مشترک روح‌القدس با ما در توانمندسازی و هدایت، بیش از حد کافی است تا ما را قادر سازد تا درمان را به کار گیریم و شفا و ترمیم معنوی را به ارمغان بیاوریم.

:و همانطور که به پایان رساله دوم قرن‌تین می‌رسیم، همان دعای خیر پولس را برای شنونده اعلام می‌کنم. فیض خداوند عیسی مسیح، محبت خدا و مشارکت روح‌القدس با همه شما باد.

این دکتر آیو آدوویا در حال تدریس در مورد رساله دوم قرن‌تین است. این جلسه ۱۴، رساله دوم قرن‌تین ۱۳، درخواست پایانی است.